

EURÓPAI BIZOTTSÁG

MEMO

Brüsszel, 2013. március 27.

Kérdések és válaszok: Zöld könyv az éghajlat- és energiapolitikának a 2030-ig tartó időszakra szóló keretrendszeréről

Melyek a keretrendszer fő célkitűzései?

Az üvegházhatású gáz kibocsátás csökkentése mellett az energiaellátás biztonságának megteremtése, valamint a növekedés, a versenyképesség és a munkahelyteremtés támogatása csúcstechnológiát képviselő, költséghatékony megoldások révén.

Mi változott a 2020-ig tartó időszakra vonatkozó célkitűzések meghatározása óta?

Hogy csak a legfontosabbakat említsük, változott a gazdaság helyzete, bizonyos technológiai újításoknak köszönhetően új energiatermelési módok jelentek meg, valamint új kutatási eredmények születtek és az árképzés is módosult.

Miért lényeges, hogy az éghajlat- és energiapolitikának a 2030-ig tartó időszakra szóló keretrendszeréről idejekorán megállapodás szülessen?

- Először is, mivel a beruházási ciklus hosszú, a közeljövőben finanszírozott infrastruktúrák 2030-ban, sőt később is üzemben lesznek. A beruházóknak ezért fontos tudniuk, akkor milyen célkitűzések és milyen politika lesz érvényben.
- Másodsor, ha a 2030-ra kitűzött célok egyértelműek, az a gazdaság versenyképességének és az energiaellátás biztonságának irányába hat, mivel ösztönzést ad a hatékony, karbonszegény technológiák térnyerésének és a kutatásnak, fejlesztésnek és az innovációnak, melyek nyomán új munkahelyek jöhetnek létre és növekedés indulhat.
- Harmadszor pedig 2015 végéig várhatóan új nemzetközi megállapodás jön létre az éghajlatváltozás elleni küzdelemről. Ahhoz, hogy az EU más országokkal érdemben tudjon tárgyalni, még e dátum előtt tisztázni kell bizonyos kérdéseket, köztük azt, hogy milyen mértékű vállalásokra lesz kész 2030-ra.

Melyek az EU 2020-ra kitűzött céljai az éghajlat- és az energiapolitika terén?

A jelenlegi politikai keretrendszer három kiemelt cél teljesítését irányozza elő az EU számára 2020-ig:

- az üvegházhatású gázok (ÜHG) 1990. évi szinthez viszonyított kibocsátásának 20%-os csökkentése
- a megújuló forrásokból származó energia arányának 20%-ra növelése a teljes energiafogyasztásban
- 20%-kal kevesebb primerenergia-felhasználás (a 2020-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai célokról szóló megállapodással még nem számoló forgatókönyvhöz viszonyítva).

Mit sikerült eddig elérni az említett célok tekintetében?

- Becslések szerint 2011-ben az EU ÜHG-kibocsátása 16%-kal maradt az 1990-es szintek alatt, miközben a GDP 1990 óta 48%-kal nőtt.
- 2010-ben az összenergia-fogyasztásban a megújuló forrásokból előállított energia aránya a 2005. évi 8,5%-ról 12,7%-ra nőtt.
- A primerenergia-felhasználás 2005–2006-ban kőolaj-egyenértéken számolva csaknem 1825 millió tonnát (Mtoe) tett ki. Azóta csökkenésnek indult: 2011-ben mennyisége már 1730 Mtoe volt.

Melyek a konzultáció fő vitapontjai?

A zöld könyv a 2030-ig tartó időszakra szóló keretrendszert érintően számos fontos kérdésben kéri ki az érdekeltek véleményét, többek között az alábbiakban:

- Milyen tanulságokat vonhatunk le a meglévő keretrendszer alapján?
- Milyen célokat érdemes kitűzni az éghajlat- és energiapolitikában 2030-ra?
- Hogyan lehet biztosítani a különböző szakpolitikai eszközök összhangját?
- Hogyan lehet olyan célravezetően meghatározni a politikát, hogy az az EU versenyképességének és az energiaellátás biztonságának növelése irányába hasson?
- Hogyan vehetőek figyelembe a tagállamok cselekvési képességében jelentkező különbségek?

A 2030-as keretrendszer szempontjából milyen következtetések vonhatóak le a 2050-ig szóló energiaügyi ütemtervből és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású, versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemtervéből?

A két említett ütemterv az alábbi lehetséges forgatókönyveket vetíti előre:

- Ahhoz, hogy az EU 2050-ig 80–95%-kal csökkenteni tudja ÜHG-kibocsátását, 2030-ig 40%-os csökkenést kell elérnie az 1990. évi bázisszinthez képest, összhangban azzal a mértékkel, amelyet az iparosodott nemzetek közös csoportként, nemzetközi megállapodásban vállaltak a globális felmelegedés mértékének 2 °C-ra való korlátozásához.

- A megújuló energiaforrások részarányának erőteljes növelésével, az energiahatékonyság fokozásával, valamint az energia-infrastruktúra fejlesztésével és intelligenssé tételével nem veszíthetünk semmit (az ún. „no regrets” forgatókönyv).
- A 2030-ig tartó időszakban – függetlenül az energiarendszer dekarbonizációjától – az energiaárak várhatóan növekedni fognak, legfőképpen azért, mert az energiarendszer egyébként is beruházásokat igényel.

További információ: [IP/13/272](#).